

A FERENCES CSALÁD KONFERENCIÁJA

2023 | Egy centenárium, amelynek
2026 | megünneplése több centenárium
megünneplésében valósul meg

A Ferences Család Konferenciája

Prot. N. 01/2022

2022. január 1.

Rendünk minden Szerzetes Testvérének A Ferences Családnak

Kedves első rendi Testvéreink, Klarissza nővéreink, Testvéreink és Nővéreink a szabályozott harmadik rendben, Ferences Világi Rendi és Ferences Ifjúsági testvérek!

Az Úr adjon nektek békét!

Néhány héttel ezelőtt a 2021. október 02.-i levelünkben már hírt adtunk róla, hogy tervezzük összehangolni a ferences centenáriumi eseményeit. Ezt azért kezdeményeztük, hogy megfelelően elő tudjuk készíteni a ferences centenáriumi, azaz a Megerősített Regula, a greccioi karácsony (2023), a Stigmák (2024) a Naphimnusz (2025) és az ünnepségsorozat mintegy a csúcspontjaként Ferenc Húsvétjának (2026) megünneplését. Ez «Egy centenáriumi, amelynek megünneplése több centenáriumi megünneplésében valósul meg».

Azt is megemlítettük, hogy egy munkaanyagra szeretnénk ebben támaszkodni, amelyet szakértők állítanak össze, hogy utat mutasson, hogy hogyan tudunk lelkiileg elmélyülni a centenáriumi egyes állomásainak ünneplése során, amely támogatást nyújt a kezdeti és a folyamatos képzés során a Ferences Család valamennyi testvére és nővére részére, valamint a régióinkban, kusztódiáinkban, az FVR közösségeiben és egyéb hatáskörökben egyaránt.

Ma örömmel nyújtjuk át Nektek ezt az anyagot, amelyet a testvéreink és nővéreink készítettek számunkra. Egy olyan anyag áll most rendelkezésükre, amely sokrétűen felhasználható és amely segítségünkre lesz ezen az úton. Mit nyújt? Irányelveket, amik mentén a helyi közösségek megszervezhetik a különböző ünnepségeket, egy vázat, ami alapján a képzési folyamatot meg lehet szervezni. Ez egy rugalmas és rendkívüli eszköz ahhoz, hogy feldolgozhassuk az egyes centenáriumi különböző témáit, amelyek ezt a nagy centenáriumi ölelik fel 2023-2026 között és amely Szeráfi Atyánk Húsvétjának 800. évfordulójával ér véget.

Ezzel a segédlettel kívánunk Nektek jó olvasást, jó munkát és jó ünneplést!

Testvéri szeretettel:

Deborah Lockwood OSF
Elnök IFC-TOR

Tibor Kauser OFS
Miniszter Generális

Massimo Fusarelli OFM
Miniszter Generális

Roberto Genuin OFM Cap
Miniszter Generális

Carlos Alberto Trovarelli OFM Conv
Miniszter Generális

Amando Trujillo Cano TOR
Miniszter Generális

Általános szempontok

1. Témák

Az öt centenárium egy egységes tematikus projekt részét képezi, amely harmonikusan és fokozatosan bontakozik ki az ünnepelendő események időrendi sorrendjében.

A centenáriumok megünneplésének kulcsfontosságú témáit különböző szempontok szerint fogjuk szemlélni, melyek minden szertartásban jelen lesznek és különös képpen a teológiai (*létünk Krisztusban*), antropológiai (*létünk a testvériességben*), egyházi (*közösségi létünk*) és szociológiai (*létünk a világban*) dimenziókban.

A teológiai alapok kiindulópontjait az Egyház hivatalos dokumentumai adják, amelyeket a ferences karizma perspektívájából fogunk olvasni. A centenáriumok ünneplése kegyelmi lehetőség arra, hogy Ferences Családként hirdethessük a pápa egyházreformját, melyet ő maga a pápasága során folytat és épít.

A centenáriumi szertartások alapvető célja és rendeltetése, hogy tudatosan fordítsuk tekintetünket a jövő felé, és hogy a ferences identitásunkat karizmatikusan megerősítsük.

2. Kiknek szól?

Mindenekelőtt fontos megemlíteni, hogy a javasolt témákat minden kontinens testvérei és nővérei át tudják elmélkedni és ki tudják dolgozni. Mindenképpen szükséges ehhez valamennyi kultúra bevonása.

A centenáriumok megünneplése kétségtelenül remek alkalom arra, hogy a Ferences Családot a maga teljességében láthatóvá tegyünk. Országos és/vagy régiós szinten mindenképp fontos lenne, hogy minden tevékenységet és javaslatot egy bizottság koordináljon, melyben a Ferences Család valamennyi tagja képviselteti magát.

Ad intra és *Ad extra*: A centenáriumok nem azt a célt szolgálják, hogy a Ferences Család egészéről jó benyomást keltsenek. Leleményesnek és kreatívnak is kell lennünk ahhoz, hogy a nem egyházi szociális és kulturális szférára is jó benyomást tegyünk.

3. Megvalósítás

Megemlítettük már különböző dimenziók fontosságát (teológiai, antropológiai, egyházi és szociológiai) amelyek keresztirányú tengelyként az egységet és a témák feldolgozását biztosítják majd a többéves ünnepek folyamán. Minden dimenzió fontos az *ad intra* programoknál, továbbá az *ad extra* programoknál erősíteni lehetne az antropológiai és a szociológiai dimenziókat.

Megvan a veszélye annak, hogy a javaslatok túlságosan az elméleti, intellektuális síkra korlátozódnak. Ennek elkerülése érdekében minden téma esetében szükséges meghatározni a követendő célkitűzéseket és néhány olyan módszert vagy eszközt, ami megmozgatja a *tapasztalati és a gyakorlati* síkokat is.

A *feladatokkal* kapcsolatban csak nagyon általános formában teszünk ajánlást. Fontos, hogy meg kell valósulniuk a különböző konkrét kontextusok alapján.

A tartalmi elemeket lehet bővíteni és el lehet mélyíteni egy-egy tanácsülésre, találkozóra, káptalanra, kiállításra, zarándokútra, missziós tevékenységre, stb.

A centenárium megünneplése a Ferences Családban

Tres ordines hic ordinat: primumque fratrum nominat minorum pauperumque fit dominarum medius sed poenitentum tertius sexum capit utrumque.

Három Rendet alapított: az első rendet a kisebb testvérek rendjét, a második rendet a szegény úrnők rendjét és a harmadikat, a bűnbűnök rendjét, mely mindkét nem tagjait magában foglalja

Olvashatjuk Giuliano da Spira ősi antifónája az *Ufficio Ritmico* dicséretében, mely 1235-ben keletkezett Assisi Szent Ferenc szentté avatása alkalmából, melyben a Szent és a három Rend összefonódását írja le: az első a kisebb testvérek rendje, a második a szegény úrnők rendje és a harmadik azon férfiak és nők rendje, akik Krisztust szeretnék követni bűnbánat gyakorlásával Szent Ferenc nyomán. Az antifóna *ordinat* szava arra utal, hogy a Ferences Család tagjai egymás mellé vannak rendelve, nem lehet egy jogrendbe összevonni őket, hanem sokkal inkább egy belülről jövő kölcsönösségre hív, a közösséghez való kapcsolódásra, amely a ferences karizmának a sajátja.

Az ajándék teljessége, amelyet Assisi Poverellója kapott az isteni Ajándékozótól ezzel beteljesedett: az egymás kiegészítésében és a kölcsönös életközössében, amely életcélja «szeretni az Istent teljes szívből» (v. ö. *Levél a hívőkhöz II.*). Ezért szeretnénk Ferences Családként ünnepelni együtt mindazokkal, akiket Ferenc evangéliumi életének gyönyörűsége vonz (v. ö. *Laudato si'* 10). Ezek a centenáriumok értékes lehetőséget nyújtanak számunkra, hogy újraélesszük a karizmánk gazdagságát egy a jövőbe vetett profetikus látásmódon keresztül.

Ezt pedig a kapott és adott ajándék szellemében szeretnénk tenni. Valójában, ahogy a szent életrajzi forrásai is leírják, Ferenc mezítelenül, tulajdon nélkül halt meg: «a Porciunkulai Szent Szűzhöz akarta magát vitetni, hogy ahol a kegyelem lelkét elnyerte, életét is ott fejezhetné be [...] lelkének buzgalmában mezítelenül a csupasz földre borult (*Legenda major* 14, 4). Az egész élete *sine proprio* (tulajdon nélküli)

A centenárium megünneplése a Ferences Családban

élet volt, odaajándékozás a megtérésének kezdetétől fogva. Mert csak az az ember, aki nem tart meg magának semmit, hanem odaadja teljesen önmagát, csak az az ember tudja a Legfőbb Jó akaratától vezérelve közösségben járni az útját: «Minden jót a fölséges és hatalmas Úristennek adjunk vissza, és ismerjük el, hogy minden jó az övé; neki adjunk hálát mindenért, akitől minden jó származik. » (*A meg nem erősített Regula* 17, 17).

Ferenc fel tudta ismerni, hogy életében minden Isten szeretetének ingyenes ajándéka, ahogy azt a Végrendeletben is írja: «Az Úr a következő módon mutatta meg nekem, Ferenc testvérnek, hogyan kezdjem el a bűnbánattartást ... És miután testvéreket adott mellém az Úr... Magasságbeli nyilatkoztatta ki nekem, hogy a szent Evangélium szerint kell élnem» (*Végrendelet* 1-14). Ő nem csak megkapta ezeket az isteni ajándékokat, hanem viszonzta is őket, hogy ma, 800 év elteltével Ferences Családként ünnepelhessünk öt centenáriumot, amit a befogadott szereteten keresztül akarunk megélni, amely egyaránt ajándék és viszonzás is.

Induljunk, kedves testvérek és nővérek, mert most rajtunk a sor, hogy visszaadjuk ezeket az adományokat, melyeket Ferenc testvérünk hagyott ránk.

A Regula megünneplése 1223-2023

Szövegek

A megerősített regula 1, 1; Szent Klára regulája 1, 1; A szabályozott harmadrend regulája 1, 1; A Ferences Világi Rend regulája 2, 4; Végrendelet 14-15; Perugiai névtelen 11. Levél a hívőkhöz II. 1, Szent Klára Regulája 1, A Ferences Világi Rend Regulája 1, Végrendelet 14-15, Assisi Szent Ferenc Perugiai legendája 11.

A Ferences Család minden tagja olyan Regula szerint él, amely egy olyan életformává vált, melyben az Evangéliumot követjük. Az, hogy megünnepeljük a Megerősített Regula 800 éves évfordulóját arra emlékeztet minket, hogy Assisi Szent Ferenc számára ennek a kiindulópontja – ahogy azt a Végrendeletben is leírja – az Evangélium: «És kevés és egyszerű szóval írásba foglaltattam ezt, a pápa úr pedig megerősítette számomra.» (Végrendelet 14-15). Ahogy hallgatta Jézus Krisztus szavait, ezt kiáltotta az első testvéreknek: «Íme, amit kívántunk, íme, amit kerestünk!», majd ezt mondta: “Ez lesz a mi Regulánk” (Perugiai névtelen 11).

A Ferences Család egyik tagja sem hirdeti a Regulát egymagában, mert a Szentlélek arra vezérel mindannyiunkat, hogy az evangéliumot testvéri közösségben éljük. Fontos megjegyeznünk, hogy Ferenc életének egy olyan szakaszában írta meg a Megerősített Regulát, amikor számtalan feszültség és krízis volt a testvérek között. Ő ennek ellenére sem mondott le arról a próféciaáról, hogy egymást testvérként tekintve éljenek és minket is erre hív. Az Egyház manapság, hogy előmozdítsa a szinodális és közösségi dimenzióit, Assisi Szent Ferencet a testvériség példaképévé állítja és a «Testvéri szeretet szentjének» (Mindnyájan testvérek 2) nevezi, mert minden cselekedete és minden szava még 800 év elteltével is meg tudja világosítani egy egyházi közösség útját, akik arra törekszenek, hogy egy kifelé nyitott Egyházzá váljanak, aki mindenkit meghallgat, közel van a legkisebbekhez, a jó hírt hirdeti és megvan az az ereje, amivel örömmel és értelemmel tölti meg annak az életét, aki befogadja azt. (v. ö. *Evangélii gaudium* 21)

A Regula megünneplése (1223-2023)

A Megerősített Regula megünneplése a Ferences Családban lehetőséget ad arra, hogy jobban megismerjük egymást, hogy előmozdítsuk a közösséget és a kölcsönös bizalmat egymás között, hogy újra megtanuljunk közösen álmodni és új evangéliumi utakat nyitni amelyek lehetővé teszik számunkra, hogy egy nyitott és növekvő testvéri közösség lehessünk, akik egy új kultúrát építenek, a találkozás, a közösségi barátság kultúráját, amely a társadalom valamennyi tagját el szeretné érni «valamennyiünket hitünk és meggyőződésünk gazdagságával, mindegyikünket a saját hangjával, mindnyájan testvérek vagyunk!» (*Fratelli tutti* 8).

Létünk Krisztusban

A Regula azt jelenti, hogy «kövessék a mi Urunk Jézus Krisztus szent evangéliumát» (*A megerősített regula* 1, 1).

Cél

Hogy minél jobban szeressük és megismerjük azt a Regulát, amelyre fogadalmat tettünk.

Feladatok

- Győződjünk meg arról, hogy az Evangélium és a Regula amelyre fogadalmat tettünk, milyen helyet foglalnak el a mindennapi életünkben.
- Gazdagítsuk imaéletünket Regulánk egyes részeivel.
- Forgassuk rendszeresen a Regulát, hogy az megvilágosíthassa személyes ítélőképességünket és ítélőképességünket a testvéri életben.

Testvéri és nővéri létünk

«mert ha az anya táplálja és szereti test szerinti fiát, milyen gondos szeretettel kell kinek-kinek szeretnie lélek szerinti testvérét» (*A megerősített regula* 6, 8).

Cél

Fedezzük fel a Regula alapvető fontosságát, amely védelmezi és táplálja a testvéri életet.

Feladatok

- Szervezzünk alkalmakat, amikor tanulmányozzuk és elmélkedünk a Regulán, hogy együtt, közösségben a legmegfelelőbb módon teszteljük meg a Regulát a mindennapi tevékenységeinkben.
- Adjunk teret a találkozásnak, amely lehetővé teszi, hogy tökéletesíthessük a családon belüli, a testvéri közösségen belüli, a munkahelyi és egyéb kapcsolatainkat.
- Indítsunk kezdeményezéseket a Ferences Család más tagjai felé, amely elősegíti a kölcsönös megismerést és a növeli a testvéri közösséget.

Létünk a közösségben

«s így mindenkor alárendeltjei és alattvalói maradjunk a Szentegyháznak, állhatatosak a katolikus hitben, és tartsuk meg a mi Urunk Jézus Krisztus szegénységét, alázatosságát és szent evangéliumát, amit erősen megfogadtunk.» (*A megerősített regula* 12, 4).

Cél

Adjunk ismét értelmet és jelentőséget annak, hogy az Egyházon belül éljük a Regulánkat azáltal, hogy előmozdítjuk a testvériességet és a szinodialitást, mint egyházi magatartást.

Feladatok

- Vizsgáljuk meg, hogy az a mód, ahogyan a Regulát éljük és amelyre az Egyházon belül fogadalmat tettünk, arra sarkall-e minket, hogy pasztorális munkánkat és apostoli tevékenységünket a helyi és egyetemes Egyházzal egységben végezzük-e.
- Vegyünk részt az Egyház helyi közösségei által vállalt szinodális úton, értékeljük a Szentlélektől kapott karizmatikus ajándékok különbözőségét, melyeket az egész emberiség érdekében ad.
- Ahol lehetséges, nyilvánosan újítsák meg a Regulára tett fogadalmat.

Létünk a világban

«mikor a világban járnak, ne civődjanak, se szóharcot ne folytassanak, se másokat meg ne ítéljenek» (*A megerősített regula* 3, 10).

Cél

A testvériességről és kicsinységünkről, amellyel a Regulát éljük tett tanúságtételünkből kiindulva működünk közre abban, hogy a társadalomban és annak intézményeiben amelyek azt alkotják, létrejöjjön az egység köteléke.

Feladatok

- Mozdítsuk elő a célként kitűzött javaslatokat, hogy megerősítsük a különböző keresztény közösségek tagjai közötti kapcsolatokat, mint például az egyházközségekkel és más közeleti, vallási közösségekkel; gazdagítva ezáltal a találkozás és a társadalmi barátság kultúráját.
- Élünk az evangéliumi kulturális és művészeti örökségeinkkel, amelyek jelen vannak a Ferences Családban, hogy ezek a találkozás és a dialógus eszközei lehessenek a mai társadalommal.

A greccioi karácsony megünneplése 1223-2023

Szövegek

1Cel 84-87; Intelmek I, 16-21; Az egész renndhez írt levél 26-29; Az Úr misztériumainak zsolozsmája XV.

Amikor Celanoi Tamás a greccioi Karácsony ünneplését leírja, kitér Assisi Szent Ferenc azon motivációira, amik arra sarkallták, hogy betlehemet állítson és az Eucharisziát egy barlangban ünnepelje. A Poverello megállt Greccioban, mert meg akarta tapasztalni a Megtestesülés valóságát, azaz az Isten Gyermekekének egyszerűségét, a szegénységét és az alázatát «aki kimondhatatlanul nagy szeretetében önmagát adta érettünk» (*1Cel 87.*). Ugyanezt a gyakorlatot látjuk az Eucharisztia szemlélésében is. Ferenc ugyanis arra hív bennünket, hogy ne csak a testi szemekkel nézzünk, hanem szemléljük lelki szemekkel is az isteni szeretet alázatos lelkét és valóságát, amely odaadja nekünk magát az Eucharisziában: «Íme, nap nap után megalázza magát, mint akkor, mikoron királyi trónjáról a Szűz méhébe szállott alá; nap nap után közénk jön alázatos külsőben; 18nap nap után leszáll Atyja öléről az oltárra» (*Intelmek I, 16-18*).

A greccioi Karácsony ünneplése a Ferences Családban lehetőség arra, hogy megálljunk a Megtestesülés misztériuma előtt, hogy az isteni szeretet nagyságát szemlélhessük, amelyet nekünk embereknek adott. Az Isten Fia az ember Fiává is lett, egy lett közülünk, testvérünké lett (v. ö. *Levél a hívőkhöz II.*). A Megtestesülésbe vetett hitünk arra buzdít minket, hogy felfedezzük a *semina Verbi*-t minden kultúrában és a mai társadalomban egyaránt oly módon, hogy kibontakoztatjuk az emberség magvait, amik ott jelen vannak. Ezen felül nem csak az élet védelmére indít bennünket, hanem arra is, hogy az élet és az emberség eszközei legyünk családjainkban és testvéri közösségeinkben és elérjük azokat az embereket is, akiket már emberszámba sem vesznek, és akikre már csak társadalmi hulladékként tekintenek. Az a kézzel foghatóság, amivel Assisi Szent Ferenc Greccioban megünnepelte a Megtestesülés misztériumát arra hív bennünket, hogy újra tudatosítsuk magunkban, hogy «olyan javak letéteményesei vagyunk, amelyek emberivé tesznek, amelyek segítenek egy új életet élni. Nincs jobb dolog ennél, amit továbbadhatnánk másoknak.» (*Evangelii gaudium 264*).

A greccioi karácsony megünneplése (1223-2023)

Karácsony napján Isten szegénykéje testvéreivel így imádkozott: «Ez az a nap, melyet az Úr szerzett, örvendezzünk és ujjongjunk rajta. Mert szentséges szeretett gyermek adatott nekünk, értünk született útközben és jászolba tétetett, mivelhogy nem jutott hely a szálláson.» (*Az Úr misztériumainak zsolozsmája XV, 5-7*). Amikor a greccioi betlehem centenáriumát ünnepeljük, nem csak arra kell figyelniünk, hogy Jézus milyen helyet foglal el a szívünkben, hanem arra is, hogy van-e hely azoknak is, akikkel ő maga azonosulni akart: «Bizony mondom nektek, amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.» (Mt 25, 40). Jézus Krisztus a megtestesüléssel minden távolságot eltörölt, amely elválasztotta őt az emberiségtől és arra hív bennünket, hogy mi is ezt tegyük; hogy felebarátai legyünk a testvéreinknek és nővéreinknek és befogadjuk őket és irgalmasságot cselekedjünk velük, ahogy az egyház-tanító is mondja: «A betlehem, Szent Ferenc-i eredete óta különösen is, felhívást jelent arra, hogy „érezzük”, „megérintsük” azt a szegénységet, amelyet Isten Fia választott magának megtestesülésében. És így hallgatólagosan felszólítás arra, hogy kövessük őt az alázat, a szegénység és a lemondás útján, mely a betlehemi jászoltól a keresztségig vezet. Felhívás arra, hogy találkozzunk vele és szolgáljuk őt irgalmasan leginkább rászoruló fivéreinkben és nővéreinkben» (*Admirabile signum 3*).

Létünk Krisztusban

«Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda» (Jn 3, 16).

Cél

Újítsuk meg hitéletünket, hogy még inkább testet ölthessen és még kézzel foghatóbb legyen.

Feladatok

- Tudatosítsuk ismét magunkban, hogy a mindennapi élet annak örömeivel és nehézségeivel együtt különleges lehetőség az Úrral való találkozásra.
- Adjuk meg a liturgikus és a szentségi élet méltó fontosságát az életünkben, hogy növekedhessünk hitéletünkben.
- Vizsgáljuk meg, hogy hogyan ünnepeljük a Karácsonyt és más liturgikus ünnepeket, hogy lássuk, hogy mennyire tükrözik azok a Szent Ferenci egyszerűséget, szegénységet és alázatosságot.

«Szívleld meg, ó ember, milyen nagy kitüntetésben részesített téged az Úristen, mikor test szerint szeretett Fiának képére, lélek szerint pedig saját hasonlatosságára teremtett és alkotott.» (*Intelme V, 1*).

Cél

Alakítsunk ki egy teljeskörű látásmódot az egyes emberek, valamint a férfi és a nő között jelen lévő kölcsönösség irányába, amely szabad minden általánosítástól és megosztottságtól.

Testvéri és nővéri létünk

A greccioi karácsony megünneplése (1223-2023)

Létünk a közösségben

Feladatok

- Bizonyosodjunk meg arról, hogy a testvéri közösségeinkben a képzési javaslatok a képzési folyamat teljes megvalósítását szolgálják mind emberi, mind spirituális mind interperszonális szempontok szerint.
- Támogassuk azokat a konkrét kezdeményezéseket, amik bármilyen formában is, de hozzásegítenek ahhoz, hogy a férfiak és nők, laikusok és szerzetesek vagy felszentelt személyek közötti ellentéteken való felülemelkedést elősegítik.

«Üdvözlégy, Úrnőnk, szentséges Királynénk, Istennek szent szülője, Mária, ki szűz lévén templommá lettél» (*A Boldogságos Szűz üdvözlése* 1).

Cél

Kisebbségünkben megélni az Egyházhoz való tartozásunkat.

Feladatok

- Vizsgáljuk meg, hogy a szolgálatunk a plébániai közösségekben az Egyház anyai szerepét tükrözi-e és az alázat és a szegénység hatják-e át, amelyek a Megtestesülésben és az Eucharisziában fedik fel magukat.
- Tekintsük át azt is, hogyan ünnepeljük az Eucharisziát. Hitelesen éljük-e meg, mint a keresztény élet forrását és csúcspontját, és amely a testvéri közösség forrása is.
- Vigyük közel az Anyaszentegyházat azokhoz a testvéreinkhez és nővéreinkhez, akik egzisztenciálisan egyházi közösségeink perifériáira szorultak.

«Isten újra szólt: „Teremtsünk embert képmásunkra, magunkhoz hasonlónak.» (Ter 1, 26).

Cél

Szeretni és szolgálni minden emberi lényt, megőrizve teremtettségének méltóságát, mert Isten képmására teremtett.

Feladatok

- Adjunk helyet a gondolkodásnak és az eszmecsereinek minden egyes ember méltóságának figyelembe vételével, hogy ez is egy olyan elköteleződéshez vigyen közelebb minket, amellyel az életet védelmezzük a fogantatástól a természetes halálig.
- Támogassunk olyan kezdeményezéseket, amelyek a nők jogait védelmezzik.
- Nyújtsunk segítséget olyan nehéz sorsú szülőknek, akik számára nehézséget jelent a gyermekeik nevelése és taníttatása.
- Támogassunk különböző befogadó központokat, ahol árva gyermekekkel vagy utcagyerekekkel foglalkoznak, akik valamilyen függőségtől vagy egyéb körülménytől szenvednek.

Létünk a világban

A Stigmatizáció megünneplése 1224-2024

Szövegek

1Cel 94-95; Legenda major 13, 1-10; A fölséges Isten dicsérete; Áldás Leó testvérnek; 2Cel 49.

Az életrajzi források azt írják, hogy Assisi Szent Ferenc egy intenzív apostoli időszak után visszavonult Alverna hegyére, hogy a számára szokásos módon egy negyven napos imádságos böjtöt tartson. Épp ebben az imádságos csendben látogatta meg Isten szegénykáját a szárnyas Szeráf, mivel csak a csend teszi lehetővé azt, hogy meghalljuk és befogadjuk azt, aki beszél. Alverna hegyén Ferencet leginkább az ösztönözte, hogy Krisztust kövesse és hogy hozzá teljesen hasonlóná váljon. Ez a Keresztel való találkozásban valósult meg, amely beleveste szívébe és testébe a szeretet jeleit. Szent Bonaventura így összegzi Ferenc tapasztalatait: «Krisztus igaz szeretete hozzá hasonlóná tette őt» (*Legenda major 13, 5*). A Szeretettel való találkozás egy dicsőítő énekké válik; Ferenc ugyanis a Keresztel való találkozás után írja meg a *Fölséges Isten dicsérete* című imáját amely szerelmes szívéből fakad és az isteni Te köré koncentrálódik: «Szent vagy, egyetlen Úristen, ki csodákat művelsz. Erős vagy, nagy vagy, fölséges vagy, te vagy a mindenható király ...» (*A fölséges Isten dicsérete 1-2*).

A stigmák megjelenésének a centenáriumát Ferences Családként megélni lehetőség arra, hogy megteremtsük a mindennapi életünkben az imádságos és szemlélődő csend helyét. Ez a lényeg felé irányít minket, amely lehetővé teszi számunkra, hogy felismerjük a szívünkben lakozó vágyat a végtelen iránt és amely ezáltal lehetővé teszi azt is, hogy magunkat, másokat és Istent is meghallhassuk. Ha jól megnézzük, Isten szegénykáját ma is olyan emberként állítják elénk, mint aki ebből életformát csinált. «Assisi Szent Ferenc meghallotta Isten szavát, meghallotta a szegények hangját, a betegek hangját és a természet hangját. És ezt a (meg)hallgatást életmódjává tette. Remélem, hogy a Szent Ferenc által elhintett magok sok szívben megfogannak.» (*Fratelli tutti 48*).

A Stigmatizáció megünneplése (1224-2024)

Miután megkapta a szent stigmákat, «Ferenc leereszkedett a hegyről, magán hordozva Krisztus képét, mégpedig nem művészi kéz formázta kő vagy fatáblákon, hanem az élő Isten ujjával testének tagjaiba írva.» (*Legenda major* 13, 5). Úgy ahogy őt magát megérintette az Úr keze, most már ő maga megy a szegények, a betegek és a rászorulók közé, hogy megérintse őket és ezáltal tovább adhassa nekik is az isteni szeretetet. A Kereszttel való találkozás arra sarkallja Ferencet, hogy találkozzon az emberek hordozta keresztekkel. Az ő szenvedésükön akart enyhíteni, mint abban a történetben, amikor a hidegtől meggyötört emberről mesél Szent Bonaventura: «isteni szeretet tüzetől fűtötten kinyújtott kezével megcirógatta. S valóban csodálatos, hogy szent kezének pusztá érintésére megszűnt a hideg, mert belőle a szeráfi égőkő tüzéhez hasonlóan mindjárt olyan meleg áradt reá külsőleg és belsőleg egyaránt, mintha valami sugárzó kályhából lövelne lángoló erő.» (*Legenda major* 13, 7). A Kereszt által megérintett Ferencre való emlékezés és az ő ünneplése arra ösztönöz bennünket, hogy lépünk túl magunkon és «érintsük meg Krisztus szenvedő testét másokban» (*Gaudete et exsultate* 37), és hagyjuk, hogy megérintsenek és megszólítsanak minket azok a fájdalmas, drámai és szenvedéssel teli esetek, amelyben világszerte számtalan testvérünk és nővérünk szenved.

Létünk Krisztusban

«Jézus jegyeit viselem testemen» (Gal 6, 17).

Cél

Újítsuk meg a módját annak, ahogy a közös keresztény hivatásunkat megéljük, hogy hiteles alakot ölthessen bennünk a szegény és keresztre feszített Krisztus és hogy a bennünk való jelenlétének a stigmáit hordozhassuk.

Feladatok

- Pezsdítsük fel az Úrral való találkozás tereit, amelyek már amúgy is jelen vannak a személyes életünkben.
- Ismerjük fel a csend értékét, mint alapvető feltételét annak, hogy meghalljuk Isten, a saját magunk, illetve mások szavait.
- Alkalmazzuk az Egyházunk és a ferences hagyományaink által kínált módjait az aszkézisnek, hogy a vágyaink mentesüljenek az önzés minden formájától és azok csak Isten felé irányuljanak.

«Ingyen kaptátok, ingyen is adjátok.» (Mt 10, 8).

Cél

Mélyítsük el az adakozás ingyenességének kultúráját, hogy ez határozza meg a közösségi életünket.

Testvéri és nővéri létünk

Létünk a közösségben

Feladatok

- Segítsük elő családjainkban és testvéri közösségeinkben a valódi dialógus attitűdjét, amely lehetővé teszi a meghallgatást, a megértést, valamint a kölcsönös megismerést és elfogadást.
- Részesítsük előnyben az önzetlen szolgálat cselekedeteit, amelyek kifejezik és meg is valósítják, hogy mi magunkat ajándékozzuk oda.
- Ügyeljünk szavainkra és megnyilvánulásainkra, hogy azok mindig irgalmat és együttérzést közvetítsenek mások felé.

«Az Ő sebei által nyertünk gyógyulást» (Is 53, 5).

Cél

Úgy éljük az Egyházhoz való tartozásunkat, hogy a Keresztből fakadó irgalomról tehesünk tanúságot.

Feladatok

- Támogassuk azokat a tereket, ahol lehetőség van a fiatalokat, kitaszítottakat, kirekesztetteket és a kisebbségeket meghallgatni és befogadni.
- Sürgessük az együttműködést, hogy a helyi egyházi közösségeink nyitott közösségek lehessenek. Nyitottak a találkozásra mindazokkal, akik eltávolodtak a hittől, a legkisebbekkel és a szükségét szenvedőkkel.
- Segítsük az ökumenikus és a felekezetek közötti kezdeményezéseket, hogy ezzel is hozzájárulhassunk a sebek gyógyulásához, amelyek az egymással való közösséget gátolják.

«És maga az Úr vezérelt közéjük (leprások), és én irgalmasságot cselekedtem velük.» (*Végrendelet* 2-3).

Cél

Hagyjuk, hogy megérintsenek és megszólítsanak minket azok a fájdalmas és szenvedéssel teli helyzetek, amikkel saját környezetünkben – ahol élünk és dolgozunk – találkozunk.

Feladatok

- Gyakoroljuk Krisztus szemlélését azoknak az embereknek a szenvedésein és nehézségein keresztül, akikkel nap mint nap találkozunk.
- Ápoljuk odaadással és gyengédséggel testi és lelki sebeit azoknak, akik körülöttünk vagy közösségeinkben vannak, szomorúak és reményvesztettek.
- Mozdítsuk elő a találkozást azokkal, akik nem hisznek Istenben vagy semmilyen vallást nem gyakorolnak. Támogassunk olyan közösségi kezdeményezéseket, amelyek a szegényeket és a rászorulókat segítik.

Létünk a világban

A Naphimnusz megünneplése 1225-2025

Szövegek

Naphimnusz; Assisi kompiláció 83, FF 1614; A tökéletesség tükre 100-101 e 120, FF 1799-1800 e 1820; 2Cel 165; Legenda major 9, 1.

Assisi Szent Ferenc már majdnem teljesen vak, amikor megírja a *Naphimnusz*t. Mégis hálával teli tekintettel szemléli a teremtett világ csodáit és fogadja be a Teremtő jelenlétét, aki mindent jelentéssel tölt be. Minden teremtmény, mint az isteni tökéletesség tükre testvérek és nővérek, mert ugyanannak a Teremtőnek a művei és adományai. Ők közösen alkotják a teremtés karát, akik szemlélik, dicsőítik és hálát adnak a Teremtő Istennek. «a nagy Alamiznaosztó» aki bőségesen és jó szívvvel ad (2Cel 77). A Naphimnusz Ferenc életének végső kifejezése és megvallása, amely összefoglalja egész útját a Krisztushoz, a szeretett Fiúhoz való hasonlónak válása útján. Isten atyaságába vetett hite dicsőítő énekké válik, amely valamennyi teremtmény testvériségét és szépségét hirdeti. Valójában «A szépségekben a Legszebbet szemlélte és a dolgokon mindenütt Szerelmesének nyomára talált. Minden létrául szolgált neki, amellyel felkúszott és eljutott Ahhoz, Aki egészen kívánatos.» (*Legenda major 9, 1*).

A Naphimnusz ünneplése a Ferences Családban elvezet minket a Teremtőnkkel való kapcsolatunk radikális megváltoztatásához, amely abban nyilvánul meg, hogy a közös otthonunk érdekében lemondunk a birtoklásról. Mindannyiunknak őszintén kell válaszolnia a következő kérdésekre: hogyan szeretném megélni a többi teremtménnyel való kapcsolatomat? Uralkodóként, aki kiköveteli magának, hogy azt tegyék amit ő akar? Fogyasztóként, aki a természeti forrásokat kihasználja és csak a hasznot látja benne? Vagy esetleg testvérként, aki megáll a teremtett világ előtt, csodálja szépségét és óvja az életet? Antropológiai és ökológiai kihívás előtt állunk, ami meghatározza a jövőnket, mert összeköttetésben van a jövő Földanya-nénénkkel. Az a feladatunk, hogy figyelmeztessük a mai társadalmat «a világgal való kapcsolatunkban... a testvériség és a szépség nyelvén» (*Laudato si' 11*).

A Naphimnusz megünneplése (1225-2025)

A mai gazdasági krízis felfedi, hogy «az emberi környezet és a természeti környezet együtt megy tönkre,» (*Laudato si'* 48). Ennek tudata segít megérteni azt, hogy az emberi környezet és a természeti környezet együtt szépülnek, ugyanolyan módon. A közös haza gondozása a belső otthon gondozása (a szívünk) nélkül nem jó út: olyan változásra van szükség, ami egyszerre gazdasági és globális, hogy «a környezeti válság mély belső megtérésre hívó felszólítás» (*Laudato si'* 217). A Naphimnusz utolsó versszaka azokról szól, akik nyitott szívvel élnek és képesek arra, hogy kizárják a gyűlöletet és a bosszút a megbocsátás által, majd a kiengesztelődés és az egyetértés eszközeivé tudnak válni, a testvériesség hirdetőivé, mint maga Ferenc, aki «csodálatos összhangban élt Istennel, másokkal, a természettel és önmagával.» (*Laudato si'* 10)

Létünk Krisztusban

«Áldott légy, Uram, s minden alkotásod, Legfőképpen urunk-bátyánk, a Nap, Aki a nappalt adja és aki reánk deríti a te világosságod. És szép ő és sugárzó, nagy ragyogással ékes: A te képed, Fölséges.» (*Naphimnusz* 3-4).

Cél

Gyakoroljuk a szemlélődő figyelmet, amely fel tudja ismerni a Teremtő jelenlétét és szépségét, amely minden teremtményében megmutatkozik.

Feladatok

- Szenteljünk gyakran időt arra, hogy szemléljük a teremtményeket, hogy megragadhassuk szépségüket és köszönetet mondhassunk értük Istennek.
- Olvassuk a Naphimnuszt imáink és elmélkedéseink során mint inspirációt, hogy segítsen minket megtalálni azokat a szálakat, amelyek összekötnek minket valamennyi teremtménnyel.
- Vegyük figyelembe és felelősséggel helyezzük is át a gyakorlatba a *Laudato si'* enciklika gyakorlati tanácsait, hogy kamatoztatni tudjuk a Ferences Család számos szervezete által nyújtott útmutatásokat.

«Hármas és egy Úr vagy... te vagy a szépség»
(*A fölséges Isten dicsérete* 3-4)

Cél

Tartsuk szem előtt a közösségi hivatást, amely abból fakad, hogy a háromságos egy Isten a maga képére és hasonlatosságára teremtett minket.

Feladatok

- Szervezzünk olyan eseményeket, amelyeken lehetőség nyílik arra, hogy a Ferences Család más közösségeivel is találkozhassunk, hogy felfedezhessük a szépséget és azt a sok pozitívumot ami bennük rejlik és egyben meg is köszönhessük ezeket Istennek.

Testvéri és nővéri létünk

A Naphimnusz megünneplése (1225-2025)

Létünk a közösségben

- Ismerjük fel, hogy mik azok a tettek, amik rombolják a Teremtett világgal való kapcsolatunkat, súlyosbítva ezzel a jelenlegi gazdasági krízist, és győzedelmeskedjünk felettük felelősségteljesen.
- Induljunk el tudatosan a teljes gazdasági megtérés útján, amely lehetővé teszi számunkra a közös otthonról való gondoskodást. Mozdítsuk elő és erősítsük meg családjainkban és testvéri közösségeinkben a hulladék csökkentését, az anyagok újra felhasználását, újrahasznosítását, valamint a természeti kincsek, mint például a víz stb. felelős felhasználását.

«hogy a mulandóság szolgálai állapotából majd felszabadul az Isten fiainak dicsőséges szabadságára.» (Rm 8, 21).

Cél

Tudatosítsuk magunkban vallásos felelőségünket és segítsük elő a Teremtő és a teremtett világ közötti kapcsolat gyógyulását, hogy ismét létrejöhessen közöttük a kezdeti tökéletes harmónia.

Feladatok

- Tudatosítsuk magunkban, hogy mindannyian ugyanazon az otthonon osztozunk és ezért mindannyiunknak gondoskodnunk kell róla.
- Támogassuk azokat a kezdeményezéseket, amelyek egy befogadó gazdaságot támogatnak, az Egyház társadalmi tanításai mentén és amely választ és valós alternatívát tud nyújtani azokkal a szociális felépítésekkel szemben, amelyek “kitaszítják” azokat az embereket, akik gazdaságilag nem számítanak produktívoknak.
- Adjunk nagyobb teret és tegyük láthatóbbá azokat az egyházi csoportokat, akik a Teremtő igazságosságáról, békéjéről és teljességéről tesznek bizonyosságot.

«Isten látta, hogy nagyon jó mindaz, amit alkotott.» (Ter 1, 31).

Cél

Növekedjünk annak tudatában, hogy az emberi környezet és a természetes környezet kölcsönösen védelmezik és ékesítik egymást.

Feladatok

- Működjünk együtt minden jóakarató emberrel annak érdekében, hogy a közös otthonunk még élhetőbb legyen.
- Kezdeményezzük közös munkát a világhálón azokkal a szociális és vallási szervezetekkel, akik osztoznak velünk az aggodalomban, és szintén választ szeretnének adni a Föld és a szegények kiáltásaira.
- Szorgalmazzuk a dialógust a közösségekben és a közösségek között olyan kezdeményezések révén, amelyek mindenkire számítanak nyelvi, kulturális, etnikai és vallási megkülönböztetés nélkül, mert ez nélkülözhetetlen a haszon és a hulladék kultúrájának leküzdésében.

Létünk a világban

Assisi Szent Ferenc Húsvétjának megünneplése 1226-2026

Szövegek

Végrendelet; A Sienában készített végrendelet (v. ö. Assisi kompiláció 59, FF 1587); 1Cel 109; Legenda major 15; Naphimnusz – utolsó versszak.

A mai társadalom a halál gondolatát gyakran elfojtja. Nem csak azért, mert arra emlékeztet minket, hogy korlátok közé szorított teremtmények vagyunk, hanem azért is, mert szabadon hagyja azt a hamis biztonságérzetet, amely azt sugallja, hogy az idő és az élet urai vagyunk. Assisi Szent Ferenc azonban énekelve fogadja nővérét, a testi halált, mert megértette, hogy ez nem mindennek a végét jelenti, hanem egy olyan véget, amely lehetővé teszi, hogy belépjünk az Istennel való teljes egységbe. Valójában az élet egy olyan ajándék, amit vissza kell adnunk: «Semmit se tartsatok tehát vissza magatokból, hogy egészen magához fogadjon benneteket az, aki egészen odaadja magát értetek.» (*Az egészrendhez írt levél 29*).

Ferenc utolsó napjaiban visszatekint életére és minden ponton látja Isten jelenlétét és tevékenységét. Végrendeletében, mint egy refrént ismételteti: «Az Úr a következő módon mutatta meg nekem, Ferenc testvérnek... És az Úr templomaiban olyan mély hitet öntött belém... határtalan bizalmat adott nekem az Úr... És miután testvéreket adott mellém az Úr, senki sem mutatta meg nekem, mit kell tennem, hanem ezt ő, a Magasságbeli nyilatkoztatta ki nekem, hogy a szent Evangélium szerint kell élnem.» (*Végrendelet 1-14*). Assisi Szent Klára hasonlóan cselekszik, amikor élete utolsó napjaiban megírja végrendeletét. Istent ő is Adományozóként tekinti, akinek hálával tartozunk minden adományáért, amit bőségesen ad, különös képpen a hivatás adományáért. (v. ö. *Szent Klára végrendelete 1-2*).

Assisi Szent Ferenc Húsvétja 800. évfordulójának ünneplése figyelmeztet minket arra, hogy mi is elmélkedjünk át a magunk és a Ferences Családunk életét a hit szemüvegén keresztül, amely segít meglátni az isteni jelenlétet és tevékenységet, még az általunk korábban megélt nehéz és drámai helyzetekben is és azokban is, amiket épp most élünk

meg. Ez jó alkalom arra, hogy megköszönjük Istennek bőségesen ránk árasztott adományait, különös képpen Assisi Szent Ferencet és az ő evangéliumi jelenlétét amely egy kiforrott karizmává vált a maga különböző követői és apostoli változataival, amelyek még ma is képesek különböző kultúrájú férfiakat és nőket megszólítani a Katolikus Egyházon belül és kívül egyaránt.

Átköltözéséhez közeledve Ferenc így szólt a testvéreihez: «”Testvérek, kezdjünk már szolgálni a mi Urunknak és Istenünknek, mert eddig édeskevés, jóformán semmi haladást nem tettünk.” Egy pillanatra sem képzelte, hogy már célhoz ért, és mint a szent megújulás terveinek fáradhatatlan szövögetője, sohasem adta fel az újrakezdés reményét. Újra vissza akart térni a leprások ápolásához» (1° *Celano* 103) Ferenc Húsvétja megmutatja, hogy minden nap egy új lehetőség arra, hogy újra kezdjük, megújítsuk a válaszukat az Úr azon hívására, amely az egész földön arra hívja a testvéreket és nővéreket, hogy szavaikkal és tetteikkel tegyenek tanúságot és ezzel mindenkit az Isten szeretetéhez vonzzanak. (v. ö. *A Mi atyánk kifejtése* 5)

Végül Isten Szegénykéje átköltözésének megünneplése lehetőség arra, hogy megemlékezzünk arról, mindannyian az életszentségre vagyunk hivatottak és mint ahogy ő is, feladatunk, hogy ragyogjon rólunk ferences hivatásunk és az Evangélium gyönyörűsége, mert «az életszentség az Egyház legszebb arca » (*Gaudete et exsultate* 9).

Létünk Krisztusban

«Minden jót a fölséges és hatalmas Úristennek adjunk vissza, és ismerjük el, hogy minden jó az övé; neki adjunk hálát mindenért, akitől minden jó származik.» (*A meg nem erősített Regula* 17, 17).

Cél

Ismerjük fel Istent mint Adományozót, akinek dicsőítéssel és hálával kell visszaadnunk minden jót.

Feladatok

- Legyünk mindig tudatában annak, hogy az életünk egy olyan ajándék, amint majd vissza kell adnunk.
- Assisi Szent Ferenc *Végrendeletétől* megvilágosodva gondoljuk újra át személyes múltunkat és keressük meg benne Isten tetteit, hogy megköszönhessük neki és dicsőíthessük Őt.
- Hálás lelkiületünket újítsuk meg és köszönjük meg a keresztény hivatásunk ajándékát és azt is, hogy a Ferences Családhoz tartozhatunk.

Testvéri és nővéri létünk

«testvéreket adott mellém az Úr» (*Végrendelet 14*).

Cél

Ünnepeljük meg Ferenc testvérünket és közösségünket, mint ajándékot.

Feladatok

- Szervezzünk programokat, ahol tanulhatunk Assisi Szent Ferenc személyéről és a ferences lelkiségről és elmélkedhetünk is róluk, hogy együtt, testvéri közösségben kereshessük a ferences lelkiesség legmegfelelőbb megvalósulását a jelenben.
- Szorgalmazzuk közösségeinkben a találkozás és a megosztás lehetőségét, amikor mindenki elmondhatja, hogyan éli meg a ferences karizmát, mik az ő saját álmái, nehézségei, stb.
- Tervezzünk a Ferences Család más tagjaival együtt olyan liturgikus eseményeket, amelyek lehetővé teszik, hogy megünnepeljük Ferenc Testvért és a közösséget mint ajándékot.

Létünk a közösségben

«az Úr templomaiban olyan mély hitet öntött belém» (*Végrendelet 4*).

Cél

Szent Ferenc karizmájának megünneplése az Egyházban.

Feladatok

- Ne csak a közösségeinkben, egyházközségünkben, oktatási intézményeinkben stb. tegyük láthatóvá ferences karizmánkat, hanem ott is, ahol a Ferences Család nincs jelen.
- Szervezzünk egyházközségünk más közösségeivel is találkozásokat, liturgikus eseményeket stb., hogy megünnepelhessük Szent Ferenc jelenlétének ajándékát az Egyházban.
- Tegyük Assisi Szent Ferencet az életszentség példaképévé leginkább igaz emberségéért, amely segít nekünk is, hogy megerősíthessük és növelhessük az emberségesség kezdeményeit, amelyek jelen vannak minden mai kultúrában és társadalomban.

Létünk a világban

«Mert azért küldött benneteket az egész világra, hogy szóval és tettel tanúságot tegyetek hangjáról» (*Az egész rendhez írt levél 8, FF 216*).

Cél

Éljük meg az evangelizációt, mint lehetőséget, amelyen keresztül nagylelkűen vissza tudjuk adni a kapott adományokat.

Feladatok

- Bízassuk a közösségeket, hogy evangelizációs kezdeményezéseken és igehirdetéseken keresztül tegyenek tanúságot tapasztalataikról és örömeikről.
- Növekedjünk abban, hogy bölcsen tudjuk olvasni az idők jeleit, hogy készek legyünk felismerni, amikor a Szentlélek új utakon és módokon kezd el működni a mai emberben.
- Vállaljuk fel, hogy jelen legyünk és gyakran és készségesen látogassuk meg azon testvéreinket és nővéreinket, akik a legkülső és a peremre szorult régiókban élnek, hogy elvigyük nekik az Evangélium és a megváltás örömhírét.
- Mutassuk be a társadalomnak Assisi Szent Ferenc alakját, Ferences Családunk történetét, a közösségeinkben lévő kulturális és művészeti örökségeinken, mint például templomaink, múzeumaink, stb. keresztül

A FERENCES CSALÁD KONFERENCIÁJA